

Người Anh Vĩnh Bình

Nguyễn Đức Quang
Cần Thơ - 1967

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It consists of an instrumental introduction and a vocal melody with lyrics. The lyrics are in Vietnamese and describe a soldier's story.

Dàn...

Truyện kể

Khi anh tôi đi, không nói năng câu
gì. Dem theo ba lô, cây viết xanh nhỏ
bé. Mai nơi xa xôi anh sẽ biên thư
về cho mẹ cho bà con, cho vợ với cậu
bé. Nhưng hai năm qua không thấy thư anh
về. Con thơ năm xửa nay đã thôi bông

Em D Em D
Em Em C
Em Am D7 G
B Em C
Em B B7
B7 Em C
Em Am D7 G

B Em C
 bé. Đêm nghe xa xa có tiếng ai ngang
 Em B B7
 lê. Con chờ nhé đợi nhé, con chờ một ba
 Em D7 G
 về. Anh tôi ra đi không nhận ai lời
 C G
 nào. Nay không tin thit, ôi nhớ nhung làm
 C
 sao. Anh ơi anh ơi Anh cách xa chường
 C F#m B B7
 nào. Có biết vợ ủa héo.
 Em C Em
 Hôm nao nghe tin mai mỗi anh qua làng,
 Am D7 G
 Chao ôi hân hoan đôi mắt Mẹ rực sáng.
 Em C Em
 Chân đi bon bon quên thướt tha nhịp nhàng ra
 B B7 Em
 bờ sông chị đứng mắt ngời nét vui mừng.

2. Bao nhiêu hân hoan anh bước chân qua làng.

Tôi ra trông anh hơi khác xưa, đầu mới.

Da ngăm ngăm đen, anh ngó tôi xong gọi:

"A cậu, mau lại đây, trông cậu lớn rồi đấy."

Nghe chân anh vỗ, chị trốn ra sau hè.

Bằng khuôn láng láng, không dám ra ngoài ngõ.

Kêu con im đi, tai lắng nghe từng lời.

Anh gọi: "Oi mình oi!" Bước ra đứng khóc mũi.

Tôi không quên khi anh bế con vào lòng.

"Con tôi ngoan ghê, sao giống oi là giống."

Me vui chân run, leo tuốt lên giường nằm.

Nhắm mắt niệm lâm râm.

Cơm hôm nay ngon, canh nấu chua rau ngọt.

Me thương yêu anh, nên tiếp anh chẳng ngọt.

Chơi vui bên con, anh nói với chị rằng:

"Bây giờ anh phải đi, tối nay sẽ quay về."

3. Đêm nghe bơ vơ, tiếng súng xa đưa lại

Bên trong im hơi, cây nén xiêu mờ cháy.

Tôi đang thiu thiu, nghe tiếng chân ai chạy.

Xô mạnh cánh cửa lớn, tiếng người ngã âm xuống.

Qua khe phen thita, tôi thấy anh giữa nhà.

Tay cong sau lưng, quỳ trước dăm người nữa.

"Tên lưu manh kia, kêu hết cha mẹ già!

Ra mà lấy đầu mi, chết vì chống chúng ta!"

Mã tấu chớp loáng, anh rướn lên gục người.

Máu bắn xuống dưới, và tưới lên mặt tôi.

Bên trong lao ra, chị hét lên rưng rờ.

Ngã chúi, hôn chới với.

Đêm bao âm u, trên vách hiu hiu mờ,

Bên thầy anh tôi, Me ngất không dậy nữa.

Con chơi ngây thơ, xoa tóc cha tung xòa.

"Bố ơi, bố dậy bố, bố ơi, má con kia."

4. Trong ba-lô anh, tôi thấy bao nhiêu quà,

Đôi xăng-đan xinh, đôi guốc cao đẹp quá.

Hai đôi bông tai anh tính mua cho mẹ.

Tôi tìm trong một góc, có tờ giấy mờ chữ.

Run run đôi tay, tôi bóc xem tháng ngày.

Thư anh xa xưa định viết cho vợ đấy.

Riêng câu sau đây, theo ám tôi suốt ngày:

"Mong được thấy đàn bé, sống hạnh phúc lâu dài."